

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-06-11

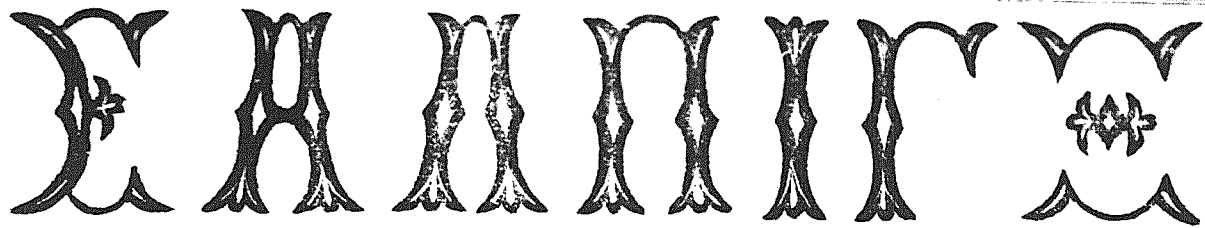
þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 7 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10329>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συλλογή επιγράμ-
ματων.
1. ταίς πόλεις
της Κύπρου Σελ. 8
2. ταίς χωρίαις 6
3. ταίς ἐπι-
γραφαίς 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωσίων ΕΠΙ-
σεως και διακριθείς και
ἀποικιστην. Ἄρθρα
σύμφωνα τῆ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης και Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁν τῆς ὑπογραφῆς τῆς «Συλλογῆς» ἐκ-
τελούνται διάφοροι τυπογραφικαὶ ἐργασίαι λίαν
οἰκονομικῶς και εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς,
παραδίδονται δὲ ἔτοιμοι φορητικαί, γραμμα-
τικὰ χρεωστικὰ ἐπὶ ἀγγλικῶν κυανῶν χαρτῶν,
ἐκφορητικὰ κλ. Τοιαῦτα οἱ βουλομένοι εὐρίσ-
κουν και εἰς τὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Κ.
Μικελοθεριᾶδου ἐν τῇ ἀγορᾷ Πιλιγράφου και Κ.
Παπαδοπούλου ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Μακροθεριῶν,
ὅπ' ἀρ. 93. Πρὸς τοὺς κ. αὐτοὺς χάριν συντο-
μίας δύναται πᾶς τις νὰ διδῆ οἰκονομικῶς πα-
ραγγεῖλαι διὰ τυπογραφικῆν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπιγρασίαν τοῦ φύλλου ἐν Ἀλε-
ξανδρείᾳ ἀνέλαθεν ὁ κ. Ἀντώνιος Ι.
Καμπανέλλης, πρὸς ὃν παρακαλοῦνται
οἱ ἀξιοτ. συνδρομηταὶ νὰ πληρῶνται
τὰς συνδρομάς των λαμβάνοντες παρ'
αὐτοῦ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

Ὁ κ. Κλεάνθης Δ. Βουλαῆς δι-
αμένων εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μ.
Κοιλανιεύς πωλεῖ σάπωνας Μιτυλή-
νης διαφόρων ποιότητων βραβευθέν-
τας ἐν τῇ Βιενναίᾳ ἐκθέσει τοῦ 1875
διὰ μεταλλεῖου ἀργυροῦ μετὰ διπλώ-
ματος.—Ἐπίσης πωλεῖ και ἔλαια Μι-
τυλήνης ἐξήγόμενα δι' ἐκκοικτικῆς
μηχανῆς ἄρτι ἐφευρεθείσης ὑπὸ τοῦ
καταστήματος.

Λόγῳ ποιότητος και γεύσεως δύ-
νανται νὰ παρακληθῶσι πρὸς τὰ τῆς
Λούκας.—Αἱ δὲ τιμαὶ τῶν ἄνω μνη-
σθέντων εἰδῶν εἶνε λίαν συγκαταβα-
τικαί, οὐδένα φοβούμεναι ἀνταγωνι-
σμόν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΥΣ.

Πρὸς τοὺς συμπατριώτας
μας μωαμεθανούς, τοὺς παντοῦ
και πάντοτε ἀποδεικνύοντας τὴν
φιλοπατριαν των, τοὺς παντοῦ
και πάντοτε συμφωνούντας μεθ'
ἡμῶν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς κοινῆς
πατρίδος προσπάθειας και τῶν
ὁποίων μᾶς ἐδόθη πολλάκις ἀ-
φορμὴ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν φρο-
νησιν και μετριοπάθειαν ἐν παν-
τί ζητήματι, πρὸς αὐτοὺς ἀπο-
τείνομεν σήμερον τὸν λόγον, λυ-
πούμεθα δὲ ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ
πράξωμεν τοῦτο εἰς τὴν γλώσσάν
των.

Ἡ κοινὴ πατρίς κινδυνεύει,
φίλοι μωαμεθανοί, νὰ καταστρα-
φῇ οικονομικῶς. Τοῦτο βεβαίως
γνωρίζετε και ὑμεῖς τὸσον ὅσον
και ἡμεῖς. Παραβάετε τὴν κα-
τάστασιν μας εἰς τὴν ὁποίαν εἴ-
μεθα πρὶν ὑπὸ τὸ σιχῆτρον τῆς
Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, μετὰ τὴν κα-
τάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εἴμεθα
σήμερον διὰ νὰ ἐννόησητε τὴν
μεγάλην διαφορὰν. Ποῖος λοιπὸν
πταίει εἰς τοῦτο; Εἶνε 3 πράγ-
ματα τὰ ὅπλα ἐὰν ἐξετασθῶ-
σιν ἐν ἕκαστον χωριστὰ, οὐδὲν
πταίει, ἐνῶ ὅλα ὁμοῦ πταίουσιν
ὅλα, και αὐτὰ εἶνε πρῶτον, ἡ
δυστυχία μας, δεύτερον, ὁ φόρος
πρὸς τὴν Πύλην καὶ τρίτον, ὁ φό-
ρος πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὅτλ. τὸ
μέγα ποσὸν τὸ ὁποῖον δαπανᾷ-
ται εἰς μισθοὺς κλ. και

1). Ἡ δυστυχία μας βεβαίως
δὲν πταίει διότι δὲν πταίομεν ἡ-
μεῖς ἐὰν τὰ ἐξοδά μας και οἱ
φόροι μας κατήνησαν περισσό-
τεροι ἀπὸ τὰ κέρδη μας. Ἡ γε-
ωργία μας τὸ ἐμπόριον και αἱ
τέχναι μας, εἶνε τὸσον πολὺ πε-
ριωρισμένοι εἰς τὴν νησὸν μας και
τὸσον μακρὰν τῆς Εὐρώπης εὐ-
ρισκόμεθα, ὥστε εἶνε ἀδύνατον
νὰ ἀνταγωνισθῶμεν μεᾶλλα μέ-
ρη. Ἡ κατάστασις λοιπὸν αὕτη
θα ἐξακολουθῇ χωρὶς νὰ ἐλπίζῃ
ὁ τόπος, χωρὶς νὰ ἐμψυχόνων-
ται οἱ γεωργοὶ και οἱ τεχνίταιί
μας, οὕτω δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς
ἡμέραν θὰ προχωρῶμεν ὅλοι
πρὸς τὴν πτώχευσιν.

2). Ἀλλὰ διὰ τὸν πρὸς τὴν
Πύλην φόρον μήπως πταίει ἡ
Πύλη; Ὅχι. Ἡ Ὑψ. Πύλη κα-
τὰ μέσον ὄρον μιᾶς πενταετίας
εὐρενῶτι εἶχεν ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ
τῆς νήσου 92 χιλ. λίρας και τοσαύ-
τας ἐζήτησε παρὰ τῆς Ἀγ-
γλίας ὅταν αὕτη ἠθέλησε νὰ κα-
ταλάβῃ τὴν νῆσον διὰ σκοποὺς
ἰδικούς της. Ἄλλ' ὁ Σουλτάνος
ἀφήρει μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων
και ἐξοδα τῆς Κύπρου μόλις 25
χιλ. λίρας ἐνῶ σήμερον δαπα-
νῶνται διὰ μισθοὺς και ἐξοδα 90
και 100 χιλ. λίραι.

3). Πταίει λοιπὸν ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις; Ὅχι. Ἡ Ἀγγλικὴ
Κυβέρνησις ἔχει ἀρχὴν τῆς νὰ
μισθῶσθῃ καλὰ τοὺς ὑπαλλή-
λους της και βεβαίως χάριν ἡμῶν
τῶν Κυπρίων δὲν ἠδύνατο νὰ
κάμῃ ἐξαιρέσιν.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ τρία ἐν ἕκα-
στον χωριστὰ, δὲν πταίουν, ἐνῶ
ἡνωμένα πταίουν ὅλα. Ὅταν ὁ
πρὸς τὴν Πύλην φόρος θὰ πληρῶ-
νηται κατὰ τὴν σύμβασιν και
ὅταν ὁ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν φόρος
θὰ πληρῶνηται διὰ νὰ δίδωνται
οἱ ἄδροι μισθοὶ κατὰ τὸ σύστημα,
ἡμεῖς δὲ οὐδεμίαν ἀπλοαβὴν ἀνά-
λογον ἔχωμεν, διότι οὔτε ἀπὸ τῆς
γεωργίας μας ἐλπίζομεν οὔτε ἀπὸ
τὰ ἐμπόριά μας, οὔτε ἀπὸ τὰς
τέχναις μας, οἱ δὲ φόροι πρέπει
νὰ πληρῶνωνται τακτικὰ, τότε
διὰ νὰ προφθάσωμεν εἰς αὐτοὺς
και εἰς τὰ ἐξοδά μας τὰ ὁποῖα
ἐπερίσσευσαν σήμερον, πρέπει νὰ
πωλῶμεν ὀλίγα ὀλίγα τὰ κινητὰ
και ἀκίνητα κτήματά μας ὡς
κάμνομεν σήμερον, ἔως οὐ πλέον
καταντήσωμεν ἐλεύθεροι ἀπὸ ὅ-
λα, ὥστε, κατὰ τὴν τουρκικὴν
παροιμίαν «ὅταν θ' ἀναβαίνω-
μεν εἰς τὴν φοινικῆν νὰ μὴ φο-
βώμεθα ὅτι θὰ μένωσι κάτω τὰ
παπούτσια μας».

Τοιαύτην λοιπὸν κατάστασιν
δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑποφέρωσιν
οἱ κάτοικοι οὐδὲ οἱ πλέον ἀνόη-
τοι ἀν ἦσαν και, δι' αὐτὸ, Μωα-
μεθανοὶ και Χριστιανοὶ ἐξίσου
ἐνήργησαν συλλαλητήρια, εἰς τὰ
ὁποῖα και ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν
και ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ὑπε-
γράφησαν ψηφίσματα ἐν οἷς ἐγί-
νετο μόνον σύνταμος ἐκθεσις τῆς
δεινῆς θέσεώς μας και ἐδόθησαν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ προσ-
παθῆσῃ μετὰ κάθε τρόπον νὰ φέ-
ρῃ μίαν θεραπείαν, και κατόπιν
ἐνεκρίθη νὰ γείνη ὑπόμνημα ἐκ-
τεταμένον, τὸ ὁποῖον νὰ πάρῃ
και δώσῃ εἰς τὴν ἐν Λονδίνω κυ-
βέρνησιν μίαν Πρεσβείαν τοῦ τό-
που και νὰ παραστήσῃ ἐκεῖ τὴν
δεινὴν θέσιν μας. Ἐξελέγησαν
λοιπὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων ὅσοι ἐ-

θεωρήθησαν κατάλληλοι, και τῶ-
ρα ἀναμένομεν νὰ ἐκλέξητε και
ἡμεῖς τὸν ἀντιπρόσωπόν σας, ἐ-
να ἢ δύο, διότι, τὸ πρῶτον τὸ ἀ-
ναγκαῖον δι' ἐξοδά των συν-
ηθροίσθη σχεδόν, και εἶνε ἀνάγκη
ὅσον τὸ δυνατόν ἀγρήγορα νὰ
ἀναχωρήσωσιν.

Ὡς γνωρίζετε ἐπειδὴ εἴχομεν ὑπ'
ὄψιν τὴν σύμπραξιν σας, περιωρί-
σθημεν εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν τάκα-
κῶς ἔχοντα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν
κοινῶς ὅλους και Μωαμεθανούς,
και Χριστιανούς και ἀπεφύγω-
μεν νὰ κάμωμεν λόγον περὶ πραγ-
μάτων, τὰ ὁποῖα ἡ πλειονότης
τῶν κατοίκων, οἱ Χριστιανοὶ ἐπι-
θυμοῦν ὑμεῖς δὲν θὰ ἐνεκρίνετε.
Καταφεύγομεν δὲ εἰς τὸ ἔλεος τῆς
ἀγγλικῆς Κυβερ. διότι αὕτη ἐὰν
θελήσῃ δύναται χίλια ἄλλα πράγ-
ματα νὰ ἐφευρῇ διὰ νὰ εὐημερή-
σῃ ὁ τόπος και νὰ ἀπαλλαγθῶ-
μεν τῆς δεινῆς καταστροφῆς πρὸς
τὴν ὁποίαν βαίνομεν ἀκατασχέ-
τως. Οὔτε κατὰ τοῦ φόρου τῆς
Πύλης γίνεται μνεῖα εἰς τὸ ὑπό-
μνημα, οὔτε κατὰ τῆς ἀγγλικῆς
κυβερνήσεως ὅτι κακῶς διαχει-
ρίζεται τὴν νῆσον. Ἀπλῶς μόνον
κλαίομεν τὴν κατάστασιν μας
και παρακαλοῦμεν μίαν θερα-
πείαν εἴτε ἐκ μέρους τῆς ἀγγλι-
κῆς κυβερνήσεως εἴτε ἐκ συνη-
νοήσεως αὐτῆς μετὰ τοῦ κυρι-
άρχου Σουλτάνου, τοῦ ὁποίου τὰ
γενναϊδῶρα αἰσθήματα εἶνε ἀ-
κουσμένα εἰς τὰ τέσσαρα πέρα-
τα τῆς οἰκουμένης.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν, νομίζο-
μεν, κανένας λόγος νὰ ἀργοπο-
ρῆτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντι-
προσώπων σας, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κα-
τάστασις αὕτη τῆς πατρίδος δὲν
σᾶς ἐνδιαφέρῃ; ἀλλὰ δὲν εἶνε ду-
νατὸν νὰ φαντασθῶμεν τοῦτο,
διότι και οἱ φρονιμώτεροι τῶν ἰ-
δικῶν σας μετὰ τῶν φρονιμωτέ-
ρων τῶν ἰδικῶν μας ἦσαν παν-
τοτε και εἶνε σύμφωνοι ὡς πρὸς
πᾶν ζήτημα τοῦ τόπου και οὐδέ-
ποτε διεφώνησαν. Ὅπως λοιπὸν
τα συλλαλητήρια και τὰ ψηφί-
σματα ἐγέναν ἐκ συμφώνου, οὕ-
τω και πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια πρέ-

πει να γίνει εκ συμφώνου. Υπάρχουσι τινες μεταξύ ημών, οίτινες χάριν του σκοπού των προσπαθούσι να μᾶς διαιρέσωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀλλ' ἡμεῖς πρέπει πρῶτον νὰ σταθώμεν καλῶς τὰς συμβουλάς των κατὰ πόσον εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ δεύτερον νὰ ἐξετάσωμεν ποία ἢ βλάβη ἢ ὁποία δύναται νὰ μᾶς γείνη κατόπιν τοιούτων ἐνεργειῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας, (ἐὰν δὲν ἐλπίζωμεν ὠφέλειαν ἐξ αὐτῶν) καὶ τότε νὰ διαχαράξωμεν τὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπαγορεύει ἡ φρόνησις καὶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Σάλπιγ».

Τρία πράγματα.

Λίαν καταλλήλως ἐθίξατε διὰ παρελθόντος φύλλου σας τὸ ζήτημα περὶ ἐνεργείας τῆς Πρεσβείας πρὸς ἵδρυσιν Γεωργικῆς Τραπεζῆς ἐν Κύπρῳ, ἥτις ἔσεται ἡ σωτηρία τῆς γεωργίας καὶ τῶν γεωργῶν τῆς Κύπρου. Τὰς τοιαύτας τραπέζας ἱδρύουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδιῶται κεφαλαιοῦχοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ νήσῳ μας δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς τοιοῦτοι, δυνάμενοι νὰ περιορίσωσι μέγα μέρος τοῦ κεφαλαίου των, τὸ περισσεῦον ἐκ τῶν ἔμπορικῶν ἐργασιῶν των, διότι οὐδεὶς ἐν Κύπρῳ ἔχει κεφάλαιον ἀνώτερον τοῦ ὅπερ χράται ἐν τῷ ἔμπορῳ του, ἀνάγκη νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου παρὰ τοῖς Ἄγγλοις κεφαλαιοῦχοις.

Εἶνε τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν ἠπολιτικὴν ἀποσχολήν της ἐπιβάλλεται τῇ Πρεσβείᾳ νὰ ἐνεργήσῃ, ἵσως δὲ οὐδεμία ἄλλη τοιαύτη εὐνοϊκὴ περίστασις θὰ παρουσιασθῇ ἡμῖν πιεζέται δὲ μάλις αὐτὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποσχεθῇ τοῦτο καὶ ἐνθαρρύνῃ τοὺς κεφαλαιοῦχοις.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀριθμήσωμεν ἐν ταῦθα καὶ τὰ καλὰ τὰ ὁποία δύναται νὰ προκύψωσιν ἐκ μιᾶς τοιαύτης Τραπεζῆς; Ἀρκεῖ πιεζέω νὰ εἰπωμεν μόνον ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ γεωργοῦ ἢ ἐκ τῶν ἀσυνειδήτων τόκων πρεσχομένη εἶνε σήμερον κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς ἐκ τῆς ἄνομθρίας καὶ τῆς δυσμενείας τῆς ἀτμοσφίρας προξενουμένης.

Δεύτερον πρᾶγμα εἶνε, ἐὰν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα πολιτικὰ ζητήματα τῆς νήσου ἀποτύχη ἡ Πρεσβεία, νὰ ζητήσῃ νὰ κατασῆ ἡ Κύπρος ἐλεύθερος λιμῆν, ἐὰν μὴ διὰ πάντα τοὐλάχιστον διὰ τινὰ περίοδον χρόνων.

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ μεγάλως τὴν νήσον ἕνεκα τῆς γεννιάσε-

ως τῆς πρὸς τὴν Σέρβιαν, Ἀνατολὴν καὶ Αἴγυπτον, οὐκ ὀλίγας δὲ ἔμπορικὰς ὠφελείας θὰ προξενήσῃ καὶ τῇ Ἀγγλίᾳ. Ἡ Κύπρος τότε θὰ κατατῆ κέντρον ἔμπορίου δι' ἀπάσας τὰς κύκλους τῆς χώρας, πρᾶγμα ὅπερ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔπρεπε νὰ κινήσῃ ἀπ' ἀρχῆς.

Τρίτη προσπάθεια τῆς Πρεσβείας εἶνε, κατ' ἐμὲ, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν σύστασιν ἐν Κύπρῳ μιᾶς Σχολῆς παρεμμεροῦς πρὸς τὴν τῆς Βηρυτοῦ, ἐν ἣν θὰ διδάσκονται καὶ διάφοροι Εὐρωπαϊκαὶ γλῶσσαι, ἢ καὶ πολυτεχνεῖον, ὅπερ καὶ ἀναγκαϊότερον, ἵνα ἐν αὐτῷ μαθάνωσι τοὐλάχιστον οἱ ἀτεχνοὶ ὅλως κύπριοι διάφορους τέχνας καὶ ἐπιδίδωνται εἰς αὐτὰς ὡς βιοποριστικὰ ἐπαγγέλματα.

Πόσα καλὰ θὰ προξενήσῃ ἡ σύστασις μιᾶς τοιαύτης Σχολῆς ἐν Κύπρῳ ἀρκεῖ ν' ἀναλογισθῇ τις τὰ καλὰ τῆς ἐν Βηρυτῶ Σχολῆς, ἥτις τοὺς ἰθαγενεῖς ἄραβας μετέβαλε, κατὰ τὸ φαινόμενον τοὐλάχιστον, εἰς Εὐρωπαίους. Ἄλλ' ἢ ἐν Κύπρῳ Σχολὴ δὲν θὰ ἔγῃ καὶ προσηλυτικὸν σκοπὸν, οὕτω δὲ θὰ συρρέωσιν ἐν αὐτῇ πανταχόθεν μαθηταὶ καὶ ἐλπίζομεν νὰ εὐδοκίμητ' ἴλιαν.

Ἄλλὰ, «δὴ δεῖ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι» ἀκούω τῆς Πρεσβείας νὰ λέγῃ. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν τοιοῦτοι κεφαλαιοῦχοι ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες κατόπιν μιᾶς καλῆς ἐκ μέρους ἡμῶν καὶ δραστηρίου ἐνεργείας εὐκολώτατα δύναται νὰ ἀποφασίσωσι ταῦτα, ἢ δὲ Κυβέρνησις, οὐδὲν μέγρι τοῦδε πράξασα πρὸς συρροὴν ἀγγλικῶν κεφαλαίων ἐν Κύπρῳ, θὰ ὑποσχεθῇ πιεζέωμεν πᾶν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν διάδημά μας.

Λεημσῶ 8 Ἰουνίου 1888.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἦτο ἤδη ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὸ πρῶτον μέρος τοῦ φύλλου μας, ὅτε ἐγνώσθη ἐν ταῦθα ὅτι καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ φρονίμως ποιῶντες ἐξέλεξαν τοὺς πληρεξουσίου των, τοὺς κ. Ἀχμέτ-Παρουκτζιζατέν καὶ ΚαζάβΚατούρζατέν, οἵτινες θ' ἀποτελέσωσι μετὰ τῶν ἡμετέρων τὴν εἰς Λονδίνον μεταβησομένην Πρεσβείαν· οὕτω λοιπὸν τὰ πρόσωπα τῆς Πρεσβείας εἶνε ἑπτὰ.

Συγχαίρομεν τοῖς συμπατριώταις μας Ὀθωμανοῖς ὅτι ὑπερίσχυσεν ἐπὶ τέλους ἡ ὀρθὴ ἰδέα καὶ ὅτι ἡ φιλοπατρία των ἐπνίξεν ἀντιξοῦς τινὰς καὶ δολερὰς εἰσηγήσεις.

**

Δὲν ἀπεβύλεν εἰπεῖν ὁ καιρὸς μας τὴν πρὸς τὰς βρογὰς διαθεσίαν του. Καὶ ἐντὸς τῆς ἐβδόμαδος νερὴ πυκνὰ καὶ μαῦρα συνεσωρεύοντο καθ' ἐκάστην πρὸς τὰ ΒΑ μέρη τῆς νήσου καὶ βρονταὶ ἠκούοντο, ὥστε ἐὰν ἔμεινον εἰπεῖν δεινὰ τινὰ καὶ ἀλώνια τὰ ὁποία δὲν κατεστράφησαν νὰ καταστραφῶσι τώρα.

Ἡ Κύπρος ὑπόκειται φαίνεται ὑπὸ ἀρᾶν καθ' ἣν ἡ βρογὴ νὰ ἦνε ἡ καταστροφή της. Δὲν βρέχει καὶ καταστρέφεται· βρέχει καὶ πάλιν καταστρέφεται.

Ἐκ τῶν πολλῶν βρογῶν προέκυψε καὶ ἄλλο δυστύχημα. Αἱ ἄμπελοι δασυθεῖσαι πολὺ, ἐπαθον ὑπὸ στάκτης.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἔλαβε χώραν ἐν ταῦθα, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ ἢ ἐκκλῆσει τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς πόλεως μας λαχείου. Ἀφοῦ διωρίσθη κατὰ τὴν τάξιν ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξηλέγχθησαν οἱ ἀριθμοὶ τῶν σφαιριδίων, ἀφηρέθησαν οἱ ἀριθμοὶ οἱ μείναντες ἀπώλητοι, καὶ κατόπιν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κάλπης τρεῖς ἀριθμοί. Ὁ πρῶτος ἐξαχθεὶς ἦτο ὁ ἀρ. 229, ὁ β'. ὁ ἀρ. 68 καὶ ὁ γ'. ὁ ἀρ. 100. Ἐπειδὴ λοιπὸν 126 ἀριθμοὶ δὲν ἐξωδεδύθησαν, ἠλαττώθησαν τὰ κέρδη κατὰ 25 τοῖς ο). Οὕτως ὁ ἀ. ἀριθμὸς (ἀνήκων εἰς τὸν κ. Σέργιον Χριστοδούλου συμπολίτην μας) ἐκέρδησε σελλίνα 105 ἀντὶ 140. ὁ β', ἐκέρδησε σελλ. 75 ἀντὶ 100 καὶ ὁ γ', (ἀνήκων εἰς τὸν κ. Κωνστ. Ἡλιόδη συμπολίτην μας) ἐκέρδησε σελλ. 45 ἀντὶ 100. Ὁ κάτοχος τοῦ β'. ἀρ. (68) δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ἐγένετο κατόπιν πρακτικὸν ἐπὶ τοῦτο, ὅπερ ὑπεγράφη ὑπὸ τε τῆς Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐλάβομεν φυλλάδιον ἐντυπον ἐπιγραφόμενον «πρὸς τὰς ἀγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς» ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Ὁρθόδοξος», δι' οὗ ἐγκαλεῖται οὕτως εἰπεῖν πρὸς αὐτὰς καὶ πρὸς πάντα ὀρθόδοξον ὁ Παναγ. Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νικόδημος, ὡς μὴ φυλάττων τὸν Ὅρον τῆς ἐν Κων[σταντινῶν] Μεγάλῃς Τοπικῆς Συνόδου τοῦ 1872 (καθ' ὃν Βούλγαροι, κη-

ρυθεντες ὡς σχηματικοὶ οὐδὲν μὲν πρέπει νὰ ἐξωσιν ἐκκλησιαστικὴν ἢ θρησκευτικὴν σχεσίαν μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων οὐδ' οἱ ἱερεῖς των πρέπει νὰ συλληγουργῶσι μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ ὡς ἐπιτρέπων αὐτοῖς νὰ λειτουργῶσιν ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ὀρθοδόξων, συλλειτουργῶν καὶ αὐτὲς μετ' αὐτῶν καὶ ἐγγράφους ἀδείας πρὸς λειτουργίαν παραχωρῶν αὐτοῖς. Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας αἱ καταγγελίαι καὶ, ἐὰν ἀληθεύσῃ, ποῖα μέτρα θὰ ληφθῶσιν ἐκ μέρους τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἐν τούτοις ἐὰν ὁ Ὅρος ἐκεῖνος τῆς Συνόδου ἦτο ἄτοπος καὶ κατήγησε σήμερον ἀναγκαῖον νὰ ἀρθῇ, πρέπει πρῶτον ν' ἀρθῇ οὗτος διὰ Συνόδου πάλιν καὶ ὅχι νὰ κηρύττῃται τις μονομερῶς κατ' αὐτοῦ, ἀψηφῶν πρᾶξιν ὅπως δῆποτε ἀπαφασισθεῖσαν καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ πλήρους Συνόδου.

Αἱ διὰ τὴν Πρεσβείαν συνεισφοραὶ.

- Διὰ τῶν κ. κ. Γ. Κακαθούρη καὶ Δημησῶ Κατζηπαύλου.
- Ἡ Ἐκκλ. Ἐρήμης λίρ. 3
- » Ἀγ. Ἀθανασ. » 2
- » Μεσαγειτονιάς » 4
- (Διὰ τοῦ κ. Δημητρ. Κατζηπαύλου.)
- Ἡ Ἐκκλ. Βουνηοῦ
- » Ἡρόδραμος» λίρ. 10
- (Διὰ τοῦ κ. Ε. Κίτσο.)
- Ἡ Ἐκκλ. Ἀπεσιᾶς λίρ. 5
- » Ἀψιούς » 2
- Γεράσας » 3
- Φασούλλας » 2
- (Διὰ τῶν κ. Χατζηκυριάκου Χατζηγιαννοῦ καὶ Γ. Μ. Γεωργιάδου.)
- Ἐξ 11 χωρίων λίρ. 20] 18
- (Διὰ τοῦ κ. Χρηστοφῆ Δεκατηρῆ.)
- Ἀγ. Μάμας » 5
- τὸ Λιμνάτι » 4
- Καπηλεῖον » 2
- Κορφή » 1

63. 18. καὶ αἱ εἰσπραγθ. λίρ. 110. 8. σύνολον λίρ. 174. 6.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐν Κυθραία ἀξιοτ. συνδρομηταὶ μας νὰ ἐμβάσωσι τῷ αὐτόθι κ. Γ. Μιχαηλίδῃ διδασκάλῳ Ἀγ. Ἀνδρονίκου τὰς πρὸ πολλοῦ καθυστερουμένας συνδρομάς των.

Ἄξιος θαυμασμοῦ τυγχάνει ὁ ἀμπελογεωργὸς μας διὰ τὴν ἐξοχον

εως περινοιάτου και την πλήρη της πράξεώς του συναίσθησιν, μεθ' ης έσπευσε να μάς καθησυχάση ότι αι κατ' ετών άμπελοφυγών και γεωργών ύβρεις μας, περιών τοσοούτον σοβαρώς μάς κατήγγελλεν εις το όρμόσιον, περιεφέροντο εις τας λέξεις «κακοκέφαλοι και άνόητοι». Ημεεις όμως, άδιόρθωτοι ως βλέπετε προς μεγάλην λύπην του γνωστού και άγνωστού άμπελογεωργού μας, δεν θα παύσωμεν από τό να ψάλλωμεν παρόμοια εις τους φίλους γεωργούς και άμπελοφυγούς μας, όσάκις ούτοι δεν πείθονται εις ώφελίμους αυτούς συμβουλίας, και τότε ό άμπελογεωργός μας εάν μέν ως άτομον γράφη, άς προσπαθήση να εξααιρεθί, εάν δε ως έλέω Θεού, άντιπρόσωπος των άλλων, τότε δικαιούται να δεχθί όλον τό βάρος.

Επειδή πανταχούθεν απευθύνονται ήμιν έρωτήσεις περί του «Διαβόλου» άπαντώνμεν ότι τό φύλλον τούτο δεν έννοεί να τό εξεκολλούθη ή συντάκτης του, διότι δεν εύρεν άρκούσαν προς κάλυψιν των εξόδων και των κόπων του ύποστήριξιν. Και εάν συνεμορφούντο οι προς ους έστάλη ο πρώτος αριθμός με τας παρακλήσεις του συντάκτου, να επιστρέψωσιν αυτόν όσοι δεν επεθύμουν να ώσι συνδρομηταί, δεν θα εξεδίδετο από του β' αριθμού πλήν, τις δύναται να τό πιστεύσει; ενώ ουδέμιαν δαπάνην τεχνδρομικήν θα έκαμουν εκείνοι, διότι ήρκει να επιγράφουν επί του φύλλου «έπιστρέφεται» και να τό αφήσουν εις τό τεχνδρομείον, εξεκολλούθουν δεχόμενοι τό φύλλον μέχρι του β' αριθμού, ό δε συντάκτης έλαπάντα τεχνδρομικά τυπωτικά κ.λ. χωρίς να θέλωσι να ήνε συνδρομηταί και άδιαφορον τας ήτο εάν ύφίστατο δαπάνης άδίκως ή συντάκτης. Άλλα πόλεις και άλλα μέρη είνε ικανά να εκτιμήσωσι τιαυτά φύλλα και να έθαρρύνωσι διά της ύποστηρίξεώς των τιαυτάς ικανότητας. Ταυτα προς γνώσιν των ένδιφερομένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Η διαχειριστική Έπιτροπή του θρόνου Κιτιέων του διαμερίσματος Λεμησού θέτει εις πλειοδοσίαν την έννοικίαςιν των κτημάτων της μονής Σφαλαγγιωτίσσης διά πέντε συνεχί έτη άρχόμενα από της 1ης Σεπτεμβρίου 1888. Πλειοδοτήσεσι γίνονται δεκταί εν τή Μητροπόλει παρά της Α. Πανσιότητος του Έξάρχου.

Η παράδοσις γενήσεται την 19[1] Ιουλίου 1888 Κυριακήν εν τή Μητροπόλει Λεμησού ώραν 3 μ. μ.

Πρός περισσοτέρας πληροφορίας ή βουλόμενος άποταθήτω εις την Α. Πανσιότητα τον άγιον Έξαρχον εν τή Μητροπόλει.

Έκ της Έπιτροπής. Λεμησός 8[20] Ιουνίου 1888.

Απωλέσθη γραμματίον χρεωσικόν έκδοθέν εις διαταγήν μου υπό της όφειλέτιδος κ. Χατζηκυριακού Λοΐζου

έκ Κοιλανίου, εκ λιρών άγγλ. 12 και σέλλινίων πέ τε, συνοπογεγραμμένων ως μαρτυρων των κ. Γερολέμου Παπαρχανή, Αριστείδου Ιωάννου και Νικολάου Σουπελιδη εκ Κοιλανίου και λήγον την 7 Φεβρ. του έτους 1889. Ο εύρων τούτο παρακαλείται να μου τό φέρη και θέλει άμειρωθί, άλλώς τε ουδέν θα ώφεληθί εκ του γραμματίου εκείνου διότι έλήθησαν όλα τα κατάλληλα μέτρα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ.

Κύριε συντάκτη της «Σαλιπγγος» Παρακαλούμεν θερμώς να δημοσιεύσητε εις τό φύλλον σας προς γνώσιν της τε Έπιτροπής της ύθουόσης τά του θρόνου της έπαρχίας μας και του ένδιαφερομένου δημοσίου, ότι κτήματα της Μονής του χωριού μας Σφαλαγγιωτίσσης, τά όποια ως τιαυτά τά μαρτυρεί δλόκληρον τό χωρίον, και άπόδειξις τούτου είνε ότι ουδείς μέχρι σήμερα ήθέλησε να τό προσκτήσχηται, προσπαθούν άλλοι σήμερα να τό αγοράσωσι παρά της Κυβερνήσεως ως δθην άδέσποτα (χαλίτικα). Εάν ή έπιτροπή δεν θέλη να εξασκήτη τό καθήκον της επί των κτημάτων τούτων του μοναστηρίου, τότε και ήμεις έχομεν άνάγκην κτημάτων και ήμεις δυνάμεθα να τό αγοράσωμεν.

(Έπονται δύο ύπογραφαί.) Έκ Σφαλαγγιωτίσσης 7 Ιουν. 88.

Κύριε συντάκτη.

Κατ' χωριστά εις την έρίτιμον, έφημερίδα σας προς γνώσιν πολλών ότι πιστώσεις εις ύπαλληλους κυβερνήσεως μη έχοντας κτήματα δεν πρέπει να γίνωνται, διότι και εάν εναντί της κατόπιν τιαυτών τινω και ένδεθί απόφασις, και ζητήση την δλίγον κατ' όλιγον πληρωμήν του από του μηνιαίου μισθού του, οι άρχοντές μας άπαντώνσι ότι «δεν είνε τιαυτός νόμος και κτήμα μόνον ή περιουσίαν εάν έχη ή ύπάλληλος δύναται τις να κάμη κατ' εσχισιν και όχι επί του μισθού του», ως έπαθον εγώ. Και όμως προς πληρωμήν φέρων κατασχεται και αυτή ή τροφή των δυστυχών κυριών, των οποίων τό αίμα τρέφει και παχαίνει μυρμηκίαν ύπαλληλων, ξοάνων, αυθαδών και βαρβάρων προς τους τροφείς των.

Ασμησώ X. T.

Έκ Βαρσιών.—Μετά πλείστης όσης έπιτυχίας ένεργούνται και ένταυθα οι εισπραξεις των συνδρομών προς άποστολήν της Πρεσβείας. Έκτου χωριού Λιμνιών και Άγ. Σεργίου εισεπράχθησαν περί τας 13 λίρας. Ο κ. Ε. Λοΐζου μετ' άκαμάτου ζήλου και μεγίστης προθυμίας, περιεφέρετο από οικίας εισοίκιαν νομισμάτων και ένθαρρύνων τους χωρικούς, όστινες προθύμως εξεκέλευον τό βαλάντιόν των. Συνέδραμον δε και όχι όλιγαί γυναίκες. Οπωροπόλης τις μη έχων άλλο τι να προσφέρη προσέφερε τα όπωρικά του. Έλπίζομεν τό παράδειγμα των χωριών τούτων να μιμηθώσι και άλλα. Όχι όλιγον συνετέλεσαν εις τούτο και οι προεστώτες των χωριών τούτων Ιωάννης Χ' Γεωργίου και Χ. Μένικος Χ' Παντελή εκ Λιμνιών και Γεώργιος Α' Σάντης, Φλουρέντζος Χ' Γεωργίου και Χρησ τοφής Χ' Νικόλα εξ Άγ.

Σεργίου. Και τό χωρίον Έγκωμη προσέφερε δια του κ. Ε. Λοΐζου καταβαλόντας αυτές άποκωσ λίρας τρεις. Έλπίζομεν λοιπόν τό άναγκασθί ποτόν να σχηματισθί ταχέως.

II.

Έκ Λευκωσίας.—Η Έπιτροπή της Έκκλησίας Φανερωμένης προσέη εις πράξιν δυσχερητήσαν ούκ όλίγον τους Ένορίτας. Αριστέρως ψάχτης ήτο τίμιός τις πτωχός Ένερίτης, οικογενειάρχης, άγαπώμενος ύφ' όλης της πέλειως και ούχι μόνον της Ένορίας, αλλά και δι' έτήσιον μισθόν 15 λιρών μόνον. Τούτον ή Έπιτροπή έπαυσε και έφερε ξένον τινά Κυρκασίτην με μισθόν 30 λιρών. Ότι ή πράξις αυτή δεν έπεδοκιμάσθη νοητόν και εκ τούτου ότι και εκ της Έπιτροπής εν μέλος ό κ. Κ. Δικνέλλος ως έμάχομεν, δεν ένέκρινε την πράξιν.

III.

Έκ Λιμνιών.—Αδύνατον να περιγράψη τις πιστώσ τας ζημίας και καταστροφάς τας όποιας έπαθον οι χωρικοί από τας βροχάς της δευτέρας δεκαπενθημερίας του μήξαντος Μαΐου. Είς τό χωρίον Στέλλους ένήρ κατεγίνοντο άνδρες και γυναίκες να στήσωσι τά δεμάτια ραγδασιότητα επί 3 ώρας βροχή, υπερεχειρίσασα τους χειμάρρους, κατεπόντιτε και τούτους και δεμάτια. Οι άνθρωποι και αι γυναίκες έπιστρέφον κατόπιν αυτό τουτο καταδωροβωμένοι. Έπαθον οι χωρικοί έφέτος κατά την Κυριακήν παροισίαν «αφήκαμεν τά θέρη μας και ξεκαναουρίζομεν». Αφήκαν τά άλωνίσματα οι άνθρωποι και έπεδέθησαν εις την βαμβακοφυτεία, άφ' ης έλπίζουν πλείονα. Είθε να μη πάθωσι και διά τά βαμβάκια αι έλπίδες των ως έπαθον διά τά γεννήματα.

IV.

Έκ Κατοκοπιόας.—Μετά μεγάλην προθυμίαν ύπεδέχθη ή τε κωμόπολις Μόρφου και πλείστα άλλα χωρία τους εισπράττοντας τας συνεισφοράς, συνδραμόντα τό κατά δύναμιν ύπερ του επιδικωμένου σκοπού. Δεν δύναμαι όμως να μη κάμη μνείαν μετά λύπης μου και της μεγάλης ως προς τούτο άδιαφορίας των κατοίκων του χωριού Αστρομεριτου. Ητο Κυριακή ότε αφίχθησαν εκείσε και οι μεν λαικοί εργαζόντο, τινές δε ίερείς έχαρτέπαζον. Ερωτηθέντες ούτοι, άφου έτελείωσαν ή παιγνίδι, διότι κατά την διάρκειαν τούτου οτε είδον αν εισήλθον ξένοι εις τό καφενεϊον, είπον ότι «δεν ξεύρωμεν αν θα δώσουν οι χωριανοί μας τίποτε».....

Σημειώσατε όμως κύριε συντάκτη ότι τό χωρίον τούτο καθυστερεί παντός άλλου εν Κύπρω κατά αιώνας. Υπάρχει παρά τοίς κατοίκους του έλεεινότης μεγάλη εις πλείστα, τά όποια προς τό παρην παραλείπω ίσως διορθώσι.

Είς μόνος έφάνη αγόμενος υπό ευγενών αίσθημάτων και φιλοπατρίας ό κ. Εϋθύμιος, όστις και προσεπάθησε μετά των συλλεκτών των συνεισφορών, άλλ' ουδέν κατορθώθη.

Οι ίερείς ένταυθα έθέσπισαν νόμος εκκλησιαστ. νόμους. Εγγωρίον των αποθανόντα έθαψαν έντός της Έκκλησίας. Τούτο νομίζω έμποδίζεταί υπό των εκκλησιαστικών νόμων, άλλ' έργώσθη τη Έκκλησιαστική αρχή.

V.

Έκ Μόρφου.—Σοί γράφω και εκ Μόρφου εις ήν έφθασα μετά κατάκοπον περιουδείαν. Έπεσκέσθη ένταυθα τά σχολεία και μετά ζήλου εξήγησα αρκετάς πληροφορίας άς μεταδίδω ήμιν προς δημοσίευσιν. Την άγάπην και τον έπαινον έπέσωρεν ό πολλών έπαινων άξιός διαδάλαός κ. Ι. Κυριακίδης διά του ζήλου έπιμελείας και κόπου αν καταβάλλει έφέτος ύπερ της προόδου των μαθητών του. Εκτός των δύο τάξεων του ελληνικού άς πρό-

τερον έδίδετακε, άνεδέχθη πρό 2 μηνών και τας λοιπές του αλληλοδιδακτικού τάξεως, αριθμούσας 65 μαθητάς, του αλληλοδιδάκτου παρατηθέντος. Και τιαυτών δυτων των μαθητών ήδυνήθη όχι μόνον καλά γράμματα να διδάξη αλλά και με χρηστά ήθη να περιβαλή τούτους. Τον συγχάρω δημοσία διά την ικανότητά του.

Δυστυχώς δεν δύναμαι κ. συντάκτη να είπω τό ίδιον και διά τό Παρθεναγωγείον της κωμόπολεως ταύτης. Είτε διότι οι δόντες μοι πληροφορίας ήσαν προκατειλημμένοι κατά της Παρθεναγωγού, είτε την άλήθειαν μοι είπον, όπερ και φοβούμαι ως όρθότερον, ουδέν κατορθούται. Πολλοί έχου, λέγου, ισχυρούς λόγους χάριν των οποίων δεν θα πέμπωσι πλέον τά τέκνα των. Πιστεύω ότι, ως ένόησα, ή κ. Παρθεναγωγός, εύσυνειδήτως φερομένη, φρονεί να παρατηθί. Πλείονα και θετικότερα προσεχώς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Και ιδιαιτέρας εκ Κων) πόλεως ειδήσεις (γράφει ό «Τηλέγραφος» Αλεξανδρείας-εραρισθεί αυτά εκ της «Αεροπόλεως» φοβερά συμπλοκή έγένετο προχθές εν Κων) πόλει παρά τά ανάκτορα του Γιλδιζ μεταξύ στρατιωτών, ως φαίνεται, Αλβανών και Κυρκασιών. Η σύγκρουσις επήλθε κατά πάσαν πιθανότητα εκ της από πολλού επικρατούσης έριδος και αντιπαθείας μεταξύ των δύο τούτων φυλών, ών έκαστέρα διεκδικεί την πρόσ τον Σουλτάνον εύνοϊαν. Είς την σύγκρουσιν έσπευσαν άλλοι στρατιώται, γενομένην ούτω λυσωδεστέρα, εφρανεύθησαν δε και επληρώθησαν κατ' άλλους περι τούς 150, και κατ' άλλους περι τούς 200.

Είς τας έφημερίδας της Κων) πόλεως ανστηρότητα απηγορεύθη υπό της λογοκρισίας να κάμωσιν οιοδδήποτε λόγον περι του γεγονότος, τό όποιο ενέβαλεν εις τρομον τους εν τοις τουρκικαίς ανάκτοροις.

Η θέρη της στρατιωτικής παρασκευής κατέλαβε και την Αγγυλιαν. Τό κοινοβούλιον έψήφισε πλείωσιν εκ 2,600,000 λιρών προς συμπλήρωσιν της όχυρωσέως των λιμένων και άλλων επιθαλασσιων σταθμών.

Η εμφάνισις της «Μυκάλης» της Έλλην. άτμοπλ. Εταιρίας εν Αλεξανδρεία διήγειρε τον ένθουσιασμόν της εκει ελληνικής παροικίας, εις 900 περίπου λρ. άνελθοσης της πρώτης εκ ναύλων επιβατών και εμπορευμάτων εισπράξεως. Τη προτεραία του εκειθεν απόπλον της λαμπρόν εδόθη επί του άτμοπλοίου γενην εις διαπαρέκαθησαν μεταξύ των έγκριτωτέρων εκει διογενών οι κ. Αβέρωφ, Αρτωκιάδης, Γούσιος, Συναθινός και λοιποί. Τό από Αλεξανδρείας εις Σύρον διάστημα διήνησεν ή «Μυκάλη» εν διαστήματι 26 ώρων.

Κατά νεωτέρας τηλεγραφικας ειδήσεις ό αυτοκράτωρ της Γερμανίας απέθανε. Δεν ίσχυσε πλέον ή ιατρική επιστήμη των επι-

φανεστέρων ιατρῶν τῆς ἑφηλίου
να κρατήσῃ πλείστορον εἰς τὴν
ζωὴν τὸν πολῦτιμον πελάγη των,
τὸ εἶδωλον τῆς Γερμανίας, τὸν
διάδοχον τοῦ ὑποστηρικτοῦ τῆς
εἰρήνης, τὸν Λαοφιλέφρειδερίκον,
τὸν ὁποῖον δις τῆς ἡμέρας ἐτρέχε
διὰ τὰ βλέπη ὁ λαὸς του εἰς τὸ
ιστορικὸν παράθερόν του τὰ τὸν
ζητωκραυγῆ καὶ τότε ἠ' ἀπέρ-
χεται εὐχαριστημένος, ἄλλως, ὁ-
σάκις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῆ,
ἀπεχώρει οὗτος κατηγῆς καὶ λυ-
πημένος. Εἶπε τῇ ἀληθείᾳ ἄξιον
παρατηρήσεως ἡ τοσαύτη τῶν Γερ-
μανῶν ἀγάπη πρὸς τὸν Ἀυτοκρά-
τορά των, ἧς ὅμως δικαίως ἀπέ-
λαυεν ὁ ἀτρόμητος οὗτος καὶ γεν-
ναῖος ἐν μάχαις καὶ πολέμοις βα-
σιλεὺς. Τῶν ἀνδραγαγημάτων καὶ
τῆς γενναιότητός του κατὰ τὸν
γαλλογερμανικὸν πόλεμον καὶ
ἄλλας περιστάσεις, γίνεται μνεία
πάντοτε μετὰ θαυμασμοῦ. Στρα-
τηγὸς τοῦ σώματος ἐκείνου τοῦ αἰ-
χμαλωτισθέντος τότε τὸν Ναπο-
λέοντα Γ'. ἦτο ὁ πρὸν ἀποθανὼν
Φρειδερίκος. Ὁ Ναπολέων τότε
νομίσας ὅτι ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροῦ
ἐκείνου ἐχθρικοῦ στρατιωτικοῦ σώ-
ματος τοῦ καταθραύσαντος τὴν
στρατιάν του ἦτο ὁ αὐτοκράτωρ
Γουλιέλμος, ἔγραψεν ἐπὶ τιμαχίου
χάρτου καὶ ἔστειλε πρὸς τὸ ἐπι-
τελεῖον ὅπερ μακρόθεν ἐβλεπε, τὰ
ἑξῆς: «Μεγαλειότατε. Μὴ τυχὼν
τῷ θανάτῳ ὄν ἐπόθειν, παραδί-
δω τὸ ἔξοφός μου εἰς χεῖράς σου,
Ὁ καλὸς ἀδελφὸς Ναπολέων.» Ὁ
κομιστὴς φέρει τὸν χάρτην μετὰ
τοῦ ἔξοφου καὶ τὰ δίδει εἰς τινὰ
ὑπασπιστήν, οὗτος δὲ εἰς τὸν δι-
άδοχον Φρειδερίκον. Τὸ πρόσω-
πον τοῦ Φρειδερίκου ἀναγινώσ-

κοτος τὸ περιεχόμενον τοῦ χάρ-
του διέλιμψεν ἐκ χαρᾶς. «Ἄλλο
δὲν εἶνε ἐδῶ ὁ αὐτοκράτωρ—ἀπὴρ
τῆς πρὸς τὸν κομιστὴν τῆς ἐπι-
στολῆς—εἶνε ἐκεῖ.» καὶ διέταξε
καὶ συνάδενσαν μέχρι τοῦ πατρὸς
του μετὰ τῆς ἀλλῆς στρατιᾶς ἐν ἄλ-
λη θέσει ἐνδοσκομένου, τὸν ἀπε-
σταλμένον, φέροντα τὸ χάρτιον
καὶ τὸ ἔξοφός, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ εἰς
ἀπάντησιν ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «Με-
γαλειότατε, τὸ ἔξοφός τὸ θναῖόν, ὁ-
μιεὶς δέον νὰ παρουσιασθῆτε. Ὁ
καλὸς ἀδελφὸς Γουλιέλμος.» Ὁ
Ναπολέων τότε παρουσιάσθη καὶ
κατόπιν μερικῶν φιλοφρονησέων
καὶ τιμῶν ἐξηγήσεων μετὰ τοῦ
Βίσιμαρχ ὑπὸ τινὰ καλὸν ἄνθρωπον,
ἐπέμ-
βη οὗτος εἰς τὸ Βιλλιμοσχός.
Σὺν τῷ θανάτῳ τοῦ Φρειδερίκου
κοινῶς πιστεύεται ὅτι μεγάλα
πολιτικὰ ἀλλοιώσεις θὰ λάβωσι
χώρον. Ἐνόσω ἔζη, ὁ πατὴρ τοῦ
πατρὸς του, προσέτι δὲ πάσχω
ὑπὸ νοσήματος, ὅπερ οὐδέμιαν ἐ-
πέτρεπεν αὐτῷ κίνησιν ἠταρτηχίην,
προσεπάθη πάντοτε ὑπὲρ τῆς τη-
ρήσεως τῆς εἰρήνης. Νῦν ὅμως δι-
αδέχεται τούτον ὁ ἐνθερμὸς θια-
σώτης καὶ μαθητὴς τοῦ σιδηροῦ
καρχελλοῦ Γουλιέλμου, ἡμιμνη-
μένος τὴν ἐκείνου πολιτικὴν, οὔ-
τω δὲ, ἀληθῆς βασιλεὺς τῆς Γερ-
μανίας καθίσταται πλέον ὁ τρομέ-
ρὸς Βίσιμαρχ.
Καὶ δὲν εἶνε μικρὸ ἢ δύοσις τῆς
πανουργίας ἢ κέκτηται ὁ νέος
οὗτος θεμιστοκλῆς ὥστε νὰ φοβώ-
μεθα ὅτι δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ παρα-
κάμψῃ πάντα σκόπελον καὶ νὰ ἐ-
παναφέρῃ τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν
πάνοπλον Εὐρώπην, ἀλλὰ μέχρι
τοιούτου σημείου ἐφθασαν τὰ πράγ-
ματα σήμερον ὥστε πᾶς τις δειλιᾷ

καὶ ἀποθαρρύνεται πρὸ τούτων ἐ-
στο καὶ Βίσιμαρχ ἔαν ἦγε, δταν
οὗτος δὲν ἐννοῇ ἢ δὲν δευταί νὰ
ὑποχωρήσῃ πρὸ ἐνός, νὰ ἀδιαφο-
ρήσῃ πρὸ ἀλλοῦ, καὶ νὰ ἐγκατα-
λείψῃ ἄλλο.
Τὰ μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ Γαλ-
λίας τραχύνονται ἀκαταπαύστως,
ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπέθετο ἀρεῖς
τὸ ὄχλησθόν καὶ δυνάμενον κακῶς
νὰ φέρῃ συντελείας διάταγμα, καθ'
ὃ οὐδὲ Γερμανὸς δύνάται νὰ
διέλθῃ τὰ γαλλικὰ σῆνῶρα ἔαν δὲν
ἔγῃ τὸ διαβατήριόν του ἐπιθεωρη-
θέν ὑπὸ τῆς γερμανικῆς πρε-
σβείας, πρᾶγμα ἀρκετὰ δύσκολον
διότι ἢ ἐπιθεωρητοὶ τοιούτων δι-
αβατηρίων μόλις κατορθοῦνται ἐν-
τός 10 καὶ 15 ἡμερῶν.
Τὰ γερμανοφροσισκὰ ἐπίσης ὑ-
φῆθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς
λίαν ἀνώμαλον θέσιν. Αἱ μεγαλει-
τεροι τῶν ἀντεγελήσεων μετὰ
τοῦ ἐπισήμου τύπου ἀποφθεγῶν
τῶν κρατῶν τούτων, καὶ τὰ μεγα-
λείτερα τεκμήρια τῆς διαστάσεως
τούτων ἔλαβον χώραν κατὰ τὰς
τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Τὰ δὲ
αὐτοφροσισκὰ στρατιωτικὰ ἵσταν-
ται ἀπέναντι ἀλλήλων, βλοσυρὰ
βλέμματα ἀνταλλάσσοντα. Κατ'
ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς, 12 εκατομ-
μύρια φράγκων δαπανῶνται καθ'
ἐκάστην ἡμέραν διὰ τοὺς διαφο-
ρους στρατοὺς, οἵτινες ἵσταται
πάνοπλοι διὰ τὰ διατηρῶσι τὴν
Εἰρήνην. Ὡς νὰ ἦτο αὕτη τὸ τρο-
μερώτερον τοῦ κόσμου θηρίον καὶ
ἠπέλει πανολεθρίαν εἰς τὸ γένος
τοῦ Ἀδάμ.
Ἐν τοῦτοις θὰ ἦγε μέγα θαῦμα
ἂν τὸ ἔτος τοῦτο παρέλθῃ ἀνεπ-
λέμιον, καὶ θὰ ἦγε τὸ μέριστον τῶν
διπλωματικῶν ἀνδραγαθημάτων

τοῦ Βίσιμαρχ ἔαν κατορθώσῃ νὰ
ἐπαναφέρῃ τὴν γαλλίαν εἰς τὴν
ἀγρίως τεταραγμένην πέριξ αὐ-
τοῦ φρονί.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like 'Κρασί α. ποιότητος γρ.', 'κράσι δεύτερα', 'κόκκινα', 'ξυνισμένα', 'βακί σούμα 19 βαθ. ἢ ἐκ. παρ.', 'Χαρῶπια εἰς τὰς ἀποθήκας γρ.', 'τὸ χαλεπικὸν καντήρι.', and '(Με λίραν Ἀγγλίας 132)'

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Γε-
ωργίου Β. Ψυλλίδου κείμενον ἐν
τῇ μεγάλῃ ἀγορᾷ, πωλοῦνται
καππέλλα ψάθινα ἀντὶ ἐνὸς σε-
λινίου ἕκαστον.

Ἦρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ
ζήτησις θειαφίου πρὸς θειάφωμα
τῶν ἀμπελιῶν. Ὁ κ. Α. Γαλανί-
δης ὅστις κέκτηται καλλιστής ποι-
ότητος τοιοῦτο μετὰ τοῦ καταλ-
λήλου μηχανήματος, παρέχει με-
γάλας εὐκολίας εἰς τοὺς μὴδυνα-
μένους νὰ τὸ πληρώσωσιν ἤδη.
Πρὸς περισσοτέραν δὲ εὐκολίαν
τῶν χωρικῶν ἔστειλεν ἀρκετὴν
ποσότητα εἰς τὸ χωρίον Λιμνάτι,
ὁπόθεν δύνανται τὰ γειτνιαζόν-
τά χωρία νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ
ἐκείκ. Χρηστοφῆ Δεκατῆ. Σπεύ-
σατε διότι πλησιάζει νὰ λείψῃ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

[Χάριν τῶν ποιούντων χρῆσιν τῶν θαλασ-
σίων λουτρῶν, ἀναγράφωμεν ἐκ τινος «Ἐγχει-
ριδίου περὶ λουτρῶν» τοῦ κ. Θ. Πολυζωίδου,
τοὺς κανόνας, οὓς δέον ν' ἀκολουθῆ πᾶς τις
ἔαν ἐπιθυμῇ νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῶν λουτρῶν.]

Ὁ μέλλων νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν θαλασσί-
ων λουτρῶν διὰ θεραπευτικὸν σκοπὸν, ἄς μὴ
ἀμελήσῃ νὰ ζητήσῃ περὶ τούτου καὶ τὴν ἰα-
τρικὴν συμβουλὴν, διότι ὑπάρχουσι ἀσθένειαι
εἰς τὰς ὁποίας δύναται τις νὰ ἦγε προδιατε-
θειμένος ὡς ἐκ τῆς κράσεως αὐτοῦ καὶ τὰς ὁ-
ποίας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μικραὶ μόνον ἀ-
φορμαὶ δύνανται νὰ προκλήσωσι.

Ὁ προσβαλλόμενος ὑπὸ τινος ἀσθενείας ὡς
ἐπὶ τὸ πλείστον αἰσθάνεται τὴν προσβολὴν διὰ
κακοθεσίας, διὰ πόνου, διὰ κεφαλαλγίας κλ.
καὶ οὕτω λαμβάνει τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.
Ἀλλὰ ἡ ἰατρικὴ διδάσκει ὅτι δὲν εἶνε δυνα-
τὸν πάντοτε νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀρχὴν εἰσβαλοῦ-
σης ἀσθενείας, διότι ὑπάρχουσι συμπτώματα ἀ-
σθενειῶν πολὺ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλας καὶ ἐ-
φημέρους ἀσθενείας καὶ τὰ ὁποία μόνον ὁ ἰ-
ατρός δύναται νὰ γνωρίσῃ καὶ οὗτος μάλιστα
μετὰ λεπτομερῆ εξέτασιν. Τοιαῦτα π. χ. εἶνε
καρδιακά τινὰ νοσήματα, ἐγκεφαλικά καὶ πρὸ
πάντων πνευμονικά, τὰ ὁποία παρακολουθοῦσι
πυρετοί, (συμπτωματικοί), οἵτινες ἔχουσι με-
γάλην ὁμοιότητα πρὸς τοὺς ἀπλοῦς καὶ συν-
ήθεις πυρετοὺς. Οἱ πυρετοὶ οὗτοι τῶν πνευμο-
νικῶν νοσημάτων μετ' ὀλίγον παρέρχονται,
ἀλλ' ἐπανερχονται ἄλλοτε ἰσχυρότεροι. Οἱ δὲ

ἀσθενεῖς τότε νομίζουσιν ὅτι ἰάθησαν ἐντελῶς
καὶ ὅτι δὲν ὑπελείφθη αὐτοῖς, παρὰ μόνον ἐ-
ξασθενήσις τις καὶ ἀτονία, τὴν ὅποιαν διὰ τῶν
θαλασσίων λουτρῶν, σπεύδουσιν ἀνευ τῆς συμ-
βουλῆς ἰατροῦ νὰ ἐπανορθώσωσι. Τὰ ἀποτε-
λέσματα δὲ τῆς τοιαύτης χρήσεως τῶν λου-
τρῶν, μετ' οὐ πολὺ, κατὰ τὰ πρῶτα μάλι-
στα τοῦ φθινοπώρου φύγῃ, αἰσθάνονται ἐπαι-
σθητότερον καὶ τότε ἐνθουσιάζονται τὸν ἰατρὸν.
Δυστυχῶς πολλαὶ ὁμοίαι περιστάσεις ὑπάρ-
χουσι, καθ' ἃς προδιατίθεται τις εἰς μεγάλας
ἀσθενείας· αὕτη δὲ μόνον ἀρκεῖ ἐν αὐθᾷ ὡς
παράδειγμα.

Πρῶτον λοιπὸν ἄς φρονίσῃ πᾶς ὅστις μέλ-
λει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν θαλασσίων λουτρῶν
νὰ ζητήσῃ τὴν ἰατρικὴν συμβουλὴν, καὶ δεύ-
τερον, ἄς ἔγῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἑξῆς κανόνας,
τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ θεωρῇ ἀπαραιτήτους
εἰς τὸ νὰ προλάβῃ πᾶν δυσάρεστον, ὅπερ ἄλ-
λως ἐνδέχεται νὰ συμβῇ.

Κανόνες πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν θα-
λασσίων λουτρῶν καὶ αἰτι-
ολογία ἐκάστου αὐτῶν

Αἰσ. Ὁ στόμαχος νὰ ἦγε κενός διότι ἄλ-
λως, ἐπειδὴ κατὰ τὴν πέψιν ἡ κυκλοφορία γί-
νεται ζωηρότερα καὶ ἡ καρδία ἀφρονεῖ αἷμα-
τος, δύναται εὐκόλως νὰ προκληθῶσι διατα-
ραχαὶ τῆς πέψεως, συμφορήσεις καὶ εἰς τὸν
ἐγκέφαλον καὶ εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ εἰς τὴν
καρδίαν καὶ νὰ ἐπέλθῃ οὕτως ἀποτέλεσμα λί-
αν δυσάρεστον. Ἡ διάρρηξις αἱμοφόρου ἀγγείου
κατὰ τὰς τοιαύτας συμφορήσεις δὲν εἶνε σπα-

νία, ὅταν μάλιστα ὑπάρχῃ καὶ προδιαθεσις εἰς
τούτο.

Βος. Ἰδρὼς νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ σώμα-
τος διότι εὐκόλως ἐπέρχεται ψύξις. Ἄν δὲ
ὑπάρχῃ ἰδρὼς, ἀπαιτεῖται προσύλαξις ἀπὸ τῶν
ρευμάτων τοῦ ἀέρος, καὶ καλὴ ἀπόμαξις τοῦ
ὑπάρχοντος ἰδρώτος διὰ μαλακῆς δόνησις. Ἄν
τὸ σῶμα ἦγε θερμὸν, τούτῳ εἶνε μᾶλλον ὠ-
φέλιον καὶ ἀναγκαῖον διότι εὐκολώτερον καὶ
ταχύτερον ἐπέρχεται μετὰ τὸ λουτρὸν ἡ ἀγί-
δρασις· οὕτως ἔχων τις δύναται νὰ ἐμβαπτί-
σθῃ.

Γος. Νὰ ἐμβαπτίζηται ἡ κεφαλὴ πρῶτη
καὶ ὀμοῦ τὸ λοιπὸν σῶμα διὰ μίαν. Οὕτω δύ-
ναται νὰ προληφθῇ ἡ συμφορὴσις τοῦ αἵματος
εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δυσάρεστα.
διότι, ἰδοὺ τί συμβαίνει, ἂν δὲν τηρηθῇ ὁ κα-
νὼν οὗτος.

Ἡ ψυχρότης τοῦ ὕδατος ἀπωθεῖ τὸ αἶμα ἐκ
τῆς περιφέρειας πρὸς τὸ κέντρον πλημμυροῦσι
λοιπὸν αἵματος τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα ἢ καρ-
διά τότε, στενωχρωσμένη ὑπὸ τῆς πληθῶρας,
ἀναγκάζεται νὰ ἐνεργήσῃ ἰσχυρότερον κατ'
αὐτῆς. Ἄλλ' ἐν ὅσῳ τὸ σῶμα εὐρίσκειται ἐν-
τός τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, μεγάλως δυσκολευ-
ται ἡ καρδία νὰ ἰσχύσῃ κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς
τοῦ φύμου ἐπιδράσεως καὶ ἠ ἀπωθήσῃ πρὸς
τὴν περιφέρειαν τὸ αἶμα (καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖ-
ται ἡ βλάβη τῶν ψυχρῶν λουτρῶν εἰς τὰ καρ-
διακά νοσήματα κλ.). Τὸ αἶμα τότε εὐρίσκει
τὴν κεφαλὴν ἐλευθεράν, μὴ προσβαλλομένην
ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ἐπειδὴ δὲν ἀπαντᾷ ἐ-
κεῖ ἀντίστασιν τινὰ, συρρεῖ καὶ πλημμυρεῖ τὰ
ἀγγεῖα αὐτῆς (ἐντεῦθεν αἱ κεφαλαλγίαι, αἱ

ἐγκεφαλικά ἀποπληξίσι κλ.) Ὅταν ὅμως εἴ-
ςου καὶ διὰ μίαν ψύχεται ἅπαντα ἡ ἐπιφάνεια
τοῦ σώματος καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, τότε ἡ
καρδία ἔχει ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τῆς ἐξωτε-
ρικῆς ἐπιδράσεως τοῦ φύμου, χωρὶς νὰ βλά-
πηται τι τοῦ σώματος ὄργανον. Μετὰ δὲ τὸ
λουτρὸν, ἀερομένης ταύτης, τακτοποιεῖται ἀμέ-
σως ἡ κυκλοφορία κατὰ τὴν ἀντίδρασιν, περὶ
τῆς ἀλλαγῆς γίνεται λόγος.

Νῆξις. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λουτροῦ,
ἐννοεῖται ἤδη ὅτι ἡ κίνησις τοῦ λουρομένου ἀ-
ποβαίνει λίαν ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία. Ἡ δὲ
νῆξις εἶνε μέσον, δι' οὗ δύνανται νὰ γείνωσιν
παντὸς εἶδους κινήσεις ἐπ' ὄλων τῶν μελῶν
τοῦ σώματος. Οἱ μὲν πάντες σκεδὸν γυμνάζον-
ται καὶ ἐνισχύονται, διότι τείνουσι νὰ κρατή-
σωσιν ἐν ἰσορροπίᾳ τὸ σῶμα. Δὲν πρέπει ὅμως
νὰ ἐκτελῆ τῆς βίαιας κινήσεις, ὅταν μάλιστα
ἦγε λίαν ἐξησθενημένος, ἢ νὰ μὴ ἐξασθενησῇ
περισσότερον. Ἡ νῆξις εἶνε συνάμα καὶ λίαν
εὐχάριστος, ὡς πάντες αἱ γινώσκοντες αὐτὴν
ὁμολογοῦσι ταῦτα. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληες τὴν
σημασίαν ἐδίδον εἰς τὸ κολυμβᾶν, ὥστε ἐκ
τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας ἠσυχολοῦντο ἐπι-
μελῶς νὰ μανθάνωσι τούτο, ὡς ἐμάνθανον
καὶ τὰ γράμματα. Ὁ μὴ ἐπιστάμενος, ἔλεγον,
μῆτε νεῖν, μῆτε γράμματα, ἀπαίδευτος ἐστὶ
καὶ βάρβαρος. Ἡ νῆξις προσέτι εἶνε ὄχι
μόνον εἰς τὴν υγείαν συντελεστικὴ καὶ εἰς τὴν
εὐξίαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ὡς μέσον, δι'
οὗ δύναται τις καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν νὰ
σώσῃ καὶ τὴν ζωὴν ἄλλου. (ἀκολουθεῖ.)